

(zulks in samenwerking met het Centraal Bureau voor Nederlandse Volkskunde). De heer Evers zelf steunt bij zijn opmerkingen over Zwolle op mededelingen van de heer J. Geesink, gemeente-archivaris!

Wij blijven bij onze bewering dat van een speciale Sint Maartensviering (zoals de Zaanstreek en Groningen die kennen) in Utrecht geen sprake meer is.

Het nagooien van bruid en bruidegom met water moge te Utrecht niet algemeen verbreid zijn, het komt toch nog voor. Schrijver dezes zag het in 1950 en 1951.

Volgens de heer Evers vond en vindt geen Sint Maartensmarkt plaats te Zwolle. Op blz. 211 van het Reisboek van Overijssel (1950) staat onder Folklore: „St. Maartensmarkt, 2e Vrijdag in November, ook wel genoemd Ganzemarkt of Huwelijksmarkt”. Wie heeft gelijk?

De heer Evers is de eerste die mijn boek een „Baedeker” noemt — ondergetekende heeft zeer beslist niet een dergelijk „handboek” willen schrijven. De recensent put zijn beweringen alle uit boeken die vòór de tweede wereldoorlog verschenen, ondergetekende ging tot de bron ter plaatse. Voor de fouten waarop gewezen is in deze „recensie” mijn dank.

Jammer is het alleen dat er voor de arbeid aan en de uitvoering van dit boek geen woord kon overschieten. Juist de heer Evers zou beter dan wie ook kunnen begrijpen wat er voor nodig is geweest om „Levende folklore” te kunnen schrijven.

Met een variant op het door de heer Evers gebruikte spreekwoord zeggen wij: „het zijn niet alle recensenten die welversneden pennen dragen.”

J. H. KRUIZINGA

NASCHRIFT: SOESTSTAPEL

Dit oude grenspunt kan van nog cardinaler betekenis zijn dan wij reeds dachten. De grens tussen de marken Hees en Soest moet hier dichtbij begonnen zijn en dit maakt een andere naamsafleiding van Furs mogelijk, n.l. van het in 777 genoemde woud **Fornhese**. De heer Moerman oppert de mogelijkheid dat dit het „Hezer-föhren-bos” geweest is, maar betwijfelt toch of hier in 777 reeds pijnbomen gegroeid kunnen hebben. De naam Pijnenburg is zeker van later datum.

M. R.

KLEINE MEDEDELINGEN

Het Utrechts Landschap. Twee bestuursleden van de vereniging „Oud-Utrecht” mochten onlangs deelnemen aan een excursie van de stichting „Het Utrechts Landschap” naar Rhenen.

Deze stichting heeft niet lang geleden de zogenaamde Laarserberg kunnen aankopen. De Laarserberg is gelegen bij

Rhenen en wel tussen de Rijksweg en de Cuneraweg. Het terrein bestaat uit 25 ha bouwland en 32 ha bos. Naar dit natuurmonument met zijn prachtige uitzichten over de Gelderse Vallei ging de excursie. Het Utrechts Landschap heeft door de aankoop van de Laarserberg vaste voet gekregen op de Grebbeberg.